

Publicerad 2007-12-11 15:07 av Sadhistory

Jag tror jag faller

Jag är vilsen och ensam.

Bara min egna skugga i min närvaro jag har.

Det är vinter och jag befinner mig i ett hörn
längst inne på en bar. Ölen är slut för länge sen
och ingen verkar se mig där jag så ensam sitter
och suktar efter mera öl.

Inom mig håller mitt hjärta på att
dö ut av smärtan och tårarna rinner nerför min kind.
Volymen höjs och mina tankar försvinner in i musiken.

Jag skriker inombords!

Jag tror jag faller

jag tror jag faller.

Folket roar sig, men jag vet inte hur man gör.

Jag oroar mig, jag tror jag är förlorad.

Jag slänger blicken över baren mot dom lyckliga
som dansar,
som pratar,
som skålar,
Som hänglar.

Jag vill vara som dom!

Men endast med mina tankar skålar jag
med mig själv och drömmer om allt det där
jag aldrig haft.

Jag tror jag faller

Jag tror jag faller

Jag skriker inombords efter någon!

Skrikande och gråtande blundar jag.

Låt mig slippa ensamheten, ge mig
någon. Orkar inte säga jag längre

ÅÅÅH vad jag vill kunna säga vi.

ÅÅÅH vad jag vill kunna säga tillsammans!

Men jag älskar ingen och ingen älskar mig.

Det är dags att dra

hemmåt helt ensam.

Hemmåt utan vi, utan tillsammans!

Borlänge gator är tomma på folk.

Jag går hemmåt och där finns ingen alls.

Ensam får jag brygga mitt natti natti Kaffe

och ensam får jag sova inatt.

Jag faller in ensam till sömns

Bara tårarna som rör vid mig

Jag faller in ensam till sömns

Jag faller in ensam till sömns

Med bara tårarna som rör vid mig

/Mikael Haaparanta

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sadhistory med Poeter.se id #18866 innehar upphovsrätten